

BISER

Letnik XXX

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

***Naj se nebesa veselijo.
Naj vriska zemlja.
Naj vidni in nevidni svet praznuje.
Kajti Kristus, večno veselje, je vstal.
Ves svet je razsvetljen,
v nebesih, na zemlji in pod zemljo;
naj vse stvarstvo praznuje
Kristusovo vstajenje,
našo moč in naše veselje.
Včeraj sem bil pokopan s teboj,
o Kristus,
danes sem se prebudil s teboj
in po trpljenju tvojega križanja
prejel delež pri tvojem vstajenju.
Daj, o Odrešenik, da bom imel
delež pri slavi nebeškega kraljestva.***

(Bizantinska molitev)

DUHOVNA MISEL

Velikonočno jutro

Jezusovi najbližji so bili v tistem prvem velikonočnem jutru polni vprašanj. Tudi letošnja velika noč se dogaja v času mnogih vprašanj, ki jih postavlja življenje, kot npr.: zakaj nas je nekdo, ki smo verjeli vanj, razočaral; zakaj je draga oseba nenadoma umrla; zakaj se nedaleč stran dogajajo vojne in jim ni videti konca ... ? Takšna in podobna vprašanja nosimo v srcih. In preobteženo srce se lahko zapre. Ne more več upati. Celo Božje navzočnosti ne prepozna več.

Skoraj presenetljivo je, da nam velikonočni evangelij odkriva šibko vero Jezusovih učencev. Vse kaže, da je bila vera v vstajenje težak »zalogaj« tudi zanje; kot je za mnoge danes. Na poti do nje je treba ozdraviti rane nezaupanja, zdrsov, razočaranj, grehov ... Učenci niso mogli takoj verovati, opraviti so morali še neko pot. Vsak bo moral prehoditi svojo pot, v svoji situaciji; šele nato bo postal pričevalec. In to pot so pričeli prav na veliko noč.

Vstali pričakuje od nas, da gremo na pot; da se pustimo premakniti želji ali nemiru, da bi ga spet srečali. Vedno znova.

Praznik velike noči nam sporoča, da ni pomembno, kakšno je naše stanje ali kakšna je naša pot vere, pomembno je, da si želimo in iščemo srečanje z Gospodom. V tem trenutku se želimo srečati z njim pri sveti maši; spet želimo doživeti, da nas ljubi, da bi postali goreče priče njegovega vstajenja sredi našega vsakdana. Za nas velika noč ni neka točka prihoda, čeprav smo se nanjo pripravljali ves postni čas, ampak mnogo bolj točka odhoda, novega začetka. Kjerkoli smo v svojem življenju, bomo na novo začeli neutrudno iskati navzočnost Vstalega, kar je cilj vsake molitve, ki jo v tem letu priprave na sveto leto 2025 posebej poživljamo. Z vero bomo Vstalega zaznali, se ga razveselili in k njemu vodili tudi svoje bližnje. Tako bomo sredi sveta žive priče, da Kristus živi; in da bomo prav zato živeli tudi mi.

***Vaša duhovnika in
katehistinji Marija in Rozalija
želimo velikonočno upanje v
večno življenje in zato tudi
veselje vsem vernikom doma
in po svetu, še posebej pa
vsem bolnim in trpečim.***

Žpk. Edi Vajda

DRŽE PRI SVETI MAŠI

Poznamo tri temeljne drže pri bogoslužju: stoja, sedenje, klečanje. Vsaka izmed njih ima svoj pomen.

Stoja: v vsakdanjem življenju izraža spoštovanje. Ko pride v našo družbo imeniten človek, vsi vstanemo. Ob prihodu ali slovesu stojimo. Ko se pozdravljamo, stojimo. Ko kaj povemo, imamo nagovor, ko kaj obljubimo ali prisežemo na slovesen način, vedno stojimo. To je najstarejša drža pri bogoslužju. Je znamenje spoštovanja in pozornega poslušanja.

Zato pri bogoslužju stojimo na začetku maše vse do aleluje. Pri maši nas duhovnik najprej pozdravi v Kristusovem imenu, nato sledi kesanje, Gospod, usmili se, Slava in glavna mašna prošnja. Pri kesanju se trkamo na prsi in se rahlo priklonimo. Slava je hvalnica Bogu, v kateri je tudi prošnja za odpuščanje, podobno kot v Gospod, usmili se. Nato sledi glavna mašna prošnja. S stojo tako pokažemo prošnjo za odpuščanje grehov in spoštovanje ob molitvi ali petju hvalnice Bogu.

Sedenje: tudi sedenje je nekaj običajnega v našem življenju. Sedimo običajno pri poslušanju, branju, pri delu z različnimi aparati

in pri počitku. Jezus je tudi sede učil, kar pomeni, da je učil kot tisti, ki ima oblast. Tudi sodniki so vedno izrekli sodbe sede, kar kaže na sodno oblast. Tudi pri bogoslužju med berili in psalmom in pridigo sedimo in pozorno poslušamo. Stojimo samo med alelujo in evangelijem, kar je zopet znamenje spoštovanja, saj Gospodova beseda v Svetem pismu zavzema najodličnejše mesto. Obenem je to znamenje, da smo pripravljeni, da evangelij ponesemo v svet s svojim življenjem. Pred evangelijem se pokrižamo na čelu, ustih in prsih. S tem na zunaj pokažemo, da želimo, da evangelij oblikuje naše misli, besede in dejanja.

Po pridigi, če je za izpovedjo vere in prošnje vernikov, zopet vstanemo. Vera je bistvo krščanskega življenja. To, v kar verujemo, kar je vera Cerkev, kristjani na glas in ponosno izpovemo. Pri besedah »in se je utelesil« se iz spoštovanja globoko priklonimo. Prav zato tudi vstanemo. Nato sledijo prošnje za vse potrebe. Tudi med prošnjami stojimo, saj se z njimi obračamo na Boga. Drža nam pomaga k spoštljivim prošnjam.

Ko pripravljamo oltar,

prinašamo darove, sedimo. Takrat lahko vsak zase razmisli, kaj bo položil na oltar. Morda svojo prošnjo, zahvalo Bogu ...

Ko nas duhovnik povabi: »Molite, bratje in sestre, da Bog vsemogočni Oče sprejme mojo in vašo daritev,« zopet vstanemo. Stojimo vse do konca mašnega dela »Svet, svet, svet si ti, Gospod«.

Klečanje (v cerkvi, kjer so klopi s klečalniki): Za tem spevom se začne glavni, bistveni in najpomembnejši del sv. maše, to je spremenjenje. S poklekom ali stojo pokažemo ponižnost in čast tistemu, pred komer poklekne.

Ko nas duhovnik povabi k skrivnosti vere: »Tvojo smrt oznanjamo in tvoje vstajenje slavimo ...,« po tej molitvi klečimo ali sedimo vse do molitve Očenaš. Pri molitvi vstanemo in stojimo vse do obhajila. Spev Jagnje Božje je namenjen kesanju. To so trenutki, ko se vsak sam pripravi na prejem Jezusa v svoje srce. Kadar je pozdrav miru, podarimo roko samo sosedu na desni in levi. Takrat ne krožimo po cerkvi, kot je to kje v navadi. Zbranost pred obhajilom je tukaj na prvem mestu. Pomembno je, da takrat srce ne obremenjujejo zamere, greh do bližnjih, ki pa nujno niso zraven. To je gesta, s katero

pokažemo, da res bratom odpuščamo, tudi če jih ni zraven.

K obhajilu prihajamo začeni od spredaj nazaj. Najprej sicer ministranti in pevci (med delavnikom), nato pa vse božje ljudstvo: najprej prva vrsta, nato druga ... Vedno pristopamo v dveh kolonah. Nikdar ne hodimo na drugo stran čez vrsto. Vedno se obrnemo nazaj, levi levo, desni desno. Tako ne motimo drug drugega in obhajilo najhitreje in tekoče poteka.

Lepo je, da se v obhajilni sprevod uvrstijo tudi otroci, ki še niso bili pri prvem obhajilu, da jih blagoslovimo s pokrižanjem na čelu. Če že hodijo, jih naučimo, da prekrizajo roki na prsih in tako pokažejo, da še ne prejemajo obhajila, ampak samo blagoslov. Starši tudi sami doma večkrat pokrižajte otroke na čelu. Po obhajilu se usedemo nazaj v klop, lahko kleče zmolimo zahvalo. Po obhajilu za mašno prošnjo po obhajilu vstanemo.

Če so oznanila, se usedemo, za blagoslov pa spet vstanemo in stojimo, dokler mašnik ne pride v zakristijo.

Seveda vse to velja za tiste, ki to zmorejo. Kdor zaradi starosti ali bolezni ni sposoben teh drž, lahko stoji ali sedi, da se le dobro počuti.

VELIKA NOČ

Blagoslov velikonočnega ognja

Duhovniki blagoslovljajo velikonočni ogenj, s katerim verniki pokadijo domove. Kjer še kurijo na trda goriva, gospodinje na ognju, ki ga zanetijo z blagoslovljenim velikonočnim ognjem, pripravljajo velikonočne dobrote.

Ogenj použiva, ogreva, žge, prečiščuje ..., zato je že od nekdaj veljal za posebej dragocenega. V Svetem pismu nastopa na več mestih; npr. Bog se Mojzesu prikaže v gorečem grmu na gori Sinaj (prim. 2 Mz 3,2); Izraelce je na poti skozi puščavo spremljal ognjeni steber, ki je bil znamenje Božje navzočnosti (prim. 2 Mz 13,21–22) ter drugod, kjer ima vlogo prečiščevanja.

V Stari zavezi je ogenj poleg svoje uporabe v vsakdanjem življenju in v kultu posebnega pomena kot motiv prikazovanja Boga, ki se razodeva.

Simbolizira Božjo nepristopnost in svetost.

Za kristjane je z ognjem najbolj izrazito povezan binkoštni dogodek. Petdeset dni po veliki noči se spominjamo prihoda Svetega Duha med apostole. Sveti Duh se je v šumu, ki je nastal ob bližajočem se viharju, spustil nad apostole v podobi jezika, podobnega plamenu (prim. Apd 2,1–3).

Pri bogoslužju se ogenj uporablja pri slovesnih mašah v kadirnici z žarečim ogljem, na katerega nalagamo kadilo. Ob veliki noči ogenj blagoslovljamo, saj simbolizira Kristusa, ki je luč sveta. Marsikje je navada, da bogoslužni sodelavci po obredu blagoslova ognja, ki ga duhovnik opravi na veliko soboto zgodaj zjutraj, ogenj raznesejo po domovih vernikov. Ogenj, ki ga blagoslovimo tudi na začetku velikonočne vigilije, je znamenje zmage luči nad temo, topline nad mrazom, življenja nad smrtjo. Tako hiša, ki sprejme blagoslovljeni ogenj, sprejme luč, ki je Jezus Kristus.

Žpk. Edi Vajda

MOLITEV OB VELIKONOČNI MIZI

Obhajali smo bogoslužje velikega tedna in velikonočno jutro, ko je Jezus vstal iz groba. Pomeni, da smrt v usodi človeka nima več zadnje besede, da je naša prihodnost v novem življenju. To veselje zato delimo med seboj tudi po jutranji vstajenski procesiji in po slovesni sveti maši, ko zbrani pri mizi zaužijemo blagoslovljena velikonočna jedila. Pred jedjo molimo.

V imenu očeta ...

ODPEV: »To je dan, ki ga je Gospod naredil.«

Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, vekomaj traja njegova dobrota. Naj vendar reče Izrael: »Vekomaj traja njegova dobrota.«

ODPEV: »To je dan, ki ga je Gospod naredil.«

Gospodova desnica me je dvignila, Gospodova desnica je mogočno delovala. Ne bom umrl, ampak živel, pripovedoval bom o Gospodovih delih.

ODPEV: »To je dan, ki ga je Gospod naredil.«

Prošnje

Gospod Jezus, iz ljubezni do nas si trpel in umrl, zato se z zaupanjem obračamo nate in te prosimo:

- Pomagaj nam, da bomo ljubili Boga z vsem srcem in vsem mišljenjem.
- Pomagaj nam, da naša ljubezen do bližnjega ne bo le v besedah, ampak predvsem v dejanjih.
- Pomagaj trpečim in osamljenim, da bodo križ, ki jim je naložen, sprejeli v veri, da ga nosijo zaradi svojega odrešenja.
- Tvojemu usmiljenju priporočamo vse naše rajne, ki so odšli s tega sveta – sprejmi jih v svoj večni dom.

Očenaš ... Zdravamarija ...

Bog, naš Oče, od tebe so vse dobrine. Prosimo te, blagoslovi vse te jedi in nas nauči, da bomo v tvojih darovih gledali tvojo neskončno ljubezen. Vsi, ki jih bodo uživali, naj se veselijo telesnega in dušnega zdravja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Gospod Jezus Kristus, hvala ti, ker si naš Odrešenik. Obdari nas s svojim blagoslovom, da bi veselje nad našim odrešenjem, ki ga ob velikonočni mizi praznično podoživljamo, znali prinašati tudi drugim. Amen.

Slava očetu ...

LETO MOLITVE

Jezus je molil in učil moliti

Prejšnji mesec smo razmišljali o molitvi, ki je Božji dar, in o zgledu molitve iz stare zaveze. Tokrat pogledajmo Jezusov odnos do molitve in se vprašajmo, kaj nas Jezus uči o molitvi.

V Svetem pismu Nove zaveze je veliko mest, kjer Jezus spregovori o molitvi oziroma najdemo opise, kako je Jezus molil. Vidimo ga, kako se umakne v samoto, tudi ponoči. Moli pred odločilnimi dejanji svojega poslanstva in poslanstva apostolov. Vse njegovo življenje je molitev, saj je v stalnem občestvu ljubezni z Očetom. Jezus nas ne uči moliti le z molitvijo očenaš, ampak tudi s tem, ko se sam posveti molitvi. Tako nam poleg vsebine kaže tudi pogoje, potrebne za pravo molitev: čisto srce, ki išče Božje kraljestvo in odpušča sovražnikom; srčno in otroško zaupanje, ki gre prek tega, kar občutimo in razumemo; čuječnost, ki obvaruje učenca pred skušnjavo.

Poglejmo odlomek v Lukovem evangeliju. Bilo je po zadnji večerji. Jezus se je napotil proti Oljski gori, z njim so bili učenci, Jezus je vedel, da je to ura, ko bo izdan.

»Ko je prišel na tisti kraj, jim je rekel: »Molíte, da ne pridete v skušnjava!«, sam pa se je oddaljil od njih približno za lučaj kamna. Padel je na kolena in molil: »Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi« (Lk 22,40-42).«

Jezus nam pove, da se z molitvijo lahko upremo skušnjavam, ki pridejo v življenju. Te so najrazličnejše; če se jim ne upremo, pomenijo pot do greha. Jezus nam zagotavlja, da jih bomo z molitvijo premagovali. On vse prepušča Očetovi volji, nam pa zagotavlja, da bodo naše molitve uslišane, kadar bodo izrečene v veri. Npr.: »Prosíte in boste prejeli, da bo vaše veselje popolno« (Jn 16,24). Naša molitev je učinkovita, ker se v veri združuje z Jezusovo.

SPODBUDA

Razmislimo, se pogovarjajmo ter molimo! Če je le možno, to storimo v svoji družini. Če ne, pa krogu prijateljev ali v župnijski skupini.

Vprašanja: Kdaj in kje najlaže molim? Sem že doživel/-a, da je bila moja molitev uslišana?

Molitev: Za molitev pripravimo prostor: prižgimo svečo,

postavimo, križ, Sveto pismo ... Začnimo z znamenjem križa. Prosimo Svetega Duha: »Sveti Duh, nauči me moliti!« Pogovarjajmo se z Bogom, premišljajmo stavek iz Lukovega

evangelija: »Toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi«. Nato zmolimo Očenaš s posebno pozornostjo na besede »zgodi se tvoja volja«.

Katehistinja Marija

ZGODILO SE JE

Letna konferenca Karitas

Sodelavci in sodelavke Župnijske karitas Kotlje smo se v petek, 1. marca, zbrali najprej pri pobožnosti križevega pota in sv. maši, nato pa smo odšli v dvorano župnijskega doma na naš občni zbor. Po uvodnem pozdravu in molitvi g. dekana smo prisluhnili naši voditeljici Vidi, ki nam je v svojih poročilih lepo predstavila delovanje Karitasa skozi vse preteklo leto.

Spomnili smo se na vse dogodke, ki smo se jih udeležili med letom, najpomembnejši pa sta skrb in pomoč za potrebe ljudi v stiski. Ob koncu smo sprejeli načrt za letošnje leto, ki je tudi

letos enak preteklemu. Želimo si, da bi bilo v župniji čim manj problemov in bi ljudje živeli v miru in blagostanju.

V začetku marca se je enajst sodelavcev udeležilo Plenuma Karitas nadškofije Maribor v Don Boskovem centru. Tako smo se seznanili tudi z delom pri njih.

V cvetnem tednu smo se zbrali v župnišču in izdelovali snopke in skromna darila, pisanke, za oskrbovance v Domu starejših na Fari na Prevaljah. Nekaj snopov je bilo tudi na voljo vernikom, da s prostovoljnim prispevkom darujejo za Karitas.

Ivanka Ivartnik 8

ZGODILO SE JE

Občni zbor Kolpingove družine Kotlje, 16. 3. 2024

Kadar predsednik Kolpingove družine Kotlje Izidor Jamnik in njegova žena Petra organizirata kakšen dogodek, je vse skrbno načrtovano in pripravljeno. Tako je bilo tudi tokrat.

Pregled aktivnosti v lanskem letu je bil projiciran na platno, ob tem je sledila tudi ustna obrazložitev. Program dela za leto 2024 zajema 32 točk, kar pomeni, da se zgodi vsaj ena aktivnost povprečno na deset dni. Nekateri dejavnosti so stalne, npr. povezovanje z drugimi Kolpingovimi družinami v Sloveniji in izven naših meja, nekatere se pojavljajo na novo.

Lani je bilo septembrsko srečanje treh dežel v Avstriji, letos je načrtovano pod okriljem KZS v Zrečah. Tradicionalna je tudi kulturna prireditev na predvečer lepe nedelje in razstava slik ali drugih umetniških izdelkov, pa izlet itd. V mnogih aktivnostih se povezujemo tudi z drugimi skupinami, saj so mnogi člani vključeni v več skupin, ki delujejo v župniji, npr. s karitasom. Z denarnimi sredstvi prispevamo tudi k izvedbi oratorija.

Na zboru članov smo se s pomočjo fotografij sprehodili skozi vse lanske aktivnosti Kolpingove družine, kar se mi je zdelo zanimivo kot kak dokumentarni film. Zelo lepe so bile fotografije Uršlje gore in cerkve, kjer je vsako leto ob dnevu državnosti svečana sv. maša. Videli smo fotografije Plešivca (Tanzemberga) z avstrijske Koroške, kjer smo imeli srečanje treh dežel. Kraj, kjer je bil nekoč samostan, sedaj pa je gimnazija in župnija, ima dolgo zgodovino in lepo arhitekturo.

Ob koncu občnega zbora je Petra napovedala kratek kulturni program. S hčerko Emo sta prebrali simpatični pesmi Ferija Lainščka. Posebno presenečenje pa je bil mladi harmonikar Matej Hartman, ki zna zaigrati veliko skladb in to tako, da ga je veselje poslušati.

Na koncu je bila pogostitev. Hrana je bila dobra ter hitro in spretno razdeljena. Zahvaliti se moramo tudi ljudem, ki s svojo prijaznostjo ustvarijo lepo vzdušje.

Marija Hojnik

ZGODILO SE JE

Dan prvoobhajancev

V soboto, 9.3., je v Župnijskem domu na Ravnah potekala posebna priprava prvoobhajancev naših treh župnij na letošnjo prvo sveto spoved in prvo sveto obhajilo. V štirih skupinah in štirih delavnicah so otroci spoznavali pomen spovedi - kaj je dobro in kaj je slabo, kdaj hodim za Jezusom in s katerimi dejanji se od njega oddaljujem, spoznavali so cerkveni prostor in pravi odnos do hostije. Župniku in katehistinji so bili v pomoč animatorji. Hvala za sodelovanje animatorkam, ge. Katji, Emi, Karin in Leni ter za drugo pomoč Jožici Ruprecht in za odlične preste ge. Katici Prelog.

Kaj so si prvoobhajanci zapomnili in kaj jim je bilo všeč?

- Všeč mi je bilo, ko sem prvič

jedel neposvečeno hostijo in da sem videl, kako se hostije delajo, všeč sta mi bila igra in ples. (Matevž)

- Prvič sem jedel neposvečeno hostijo, ples Dvigni peruti mi je bil všeč. (Patrik)
- Prvič sem videl celo cerkev na Ravnah, večno luč, tabernakelj, spovednico in zakristijo. (Jakob)
- Všeč so mi bili ples, pesem, neposvečena hostija, spoznavanje cerkve. (Kaja)
- Všeč mi je bilo, ko smo delali plakate in jih predstavili staršem, všeč so mi bile pesmi, ko smo izdelali monštranco. (Ela)
- Videla sem, kako se dela hostija, prvič sem jedla neposvečeno hostijo, všeč mi je bilo, ko smo v cerkvi staršem predstavili svoje plakate. (Tinkara)
- Najbolj všeč mi je bila neposvečena hostija in ko smo delali stopinje. (Anže)

Katehistinja
Marija

Povzetek zapisnika 1.seje ŽPS - 8.3.2024

Po pozdravu g. župnika smo zmolili uvodno molitev in prebrali Berilo iz Mojzesove knjige in Lukovega evangelija.

Duhovna misel je bila o molitvi. Zgled molitve je Jezus. Skoraj vsaka stran evangelija je pouk o molitvi. Jezus je molil in učil moliti. Za molitev so pomembni: prostor, pokrižanje, tišina, izročitev, skupna in glasna molitev. Za pogovor: Kdo je v mojem življenju zgled molitve? Kdaj in kje najlaže molim?

G. župnik se je vsem zahvalil za sodelovanje in pomoč ob adventnem in božičnem času. Vsi načrtovani dogodki so bili izvedeni.

Za mesec marec in april je načrtovano:

- 09. marec, dan prvoobhajancev.
- 10. marec, križev pot na Brinjevi gori.
- 16. marec, postna duhovna obnova za odrasle.
- 17. marec, velikonočna spoved s spokornim bogoslužjem.
- 19. marec, torek, sv. Jožef, Jezusov rednik: sv. maša bo v Kotljah.
- 23. marec, sobota: liturgično obhajanje praznika Gospodovo oznanjenje, istočasno pa bo blagoslov snopov. Namesto evangelija se bere pasijon, poiskati je treba bralce za soboto in nedeljo.
- 24. marec, cvetna nedelja.
- 28., 29., 30., marec, velikonočno tridnevje. V četrtek in petek bodo maše in opravila ob 18. uri, v soboto ob 19. uri. Blagoslovi snopov in jedil bodo po običajnem razporedu.
- 31. marec, velika noč: vstajenska procesija.
- 01. april, velikonočni ponedeljek.

Pomenili smo se o delu v župnijskih skupinah, ki poteka brez posebnosti.

G. župnik je povedal, da se bo stanovanje v župnišču oddalo v najem, o tem je obvestil g. nadškofa. Dogovorjena je najemnina in plačilo ostalih stroškov.

Janez Gorenšek

31. marec, velika noč – ob 9.00 vstajenska procesija in slovesna sv. maša.

01. april, velikonočni ponedeljek – ob 9.00 sv. maša.

07. april, 2. velikonočna – bela, nedelja božjega usmiljenja – ob 9.00 sv. maša pri sv. Mohorju in Fortunatu.

07. april, 2. velikonočna – bela, nedelja božjega usmiljenja – ob 13.00 sv. maša pri sv. Neži ter blagoslov konj.

08. april, ponedeljek – ob 20.00 priprava na krst na Ravnah v Župnijskem domu.

20. april, sobota – vabljeni vsi birmanci in birmanke na dan birmancev od 9.00 do 13.00, ki bo v Župnijskem domu Ravne.

21. april, nedelja – 4. velikonočna – nedelja dobrega pastirja, nedelja duhovnih poklicev.

01. maj, sredo - Jožef delavec – začetek šmarnic.

04. maj, sobota - ob 17.30 sv. maša v čast sv. Florjanu, zavetniku gasilcev.

06. maj, ponedeljek – ob 20.00 uri priprava na krst na Ravnah v Župnijskem domu

07. maj, torek – dan celodnevnega češčenja, ob 12.00 izpostavitve Najsvetejšega, zaključek ob 17.30 blagoslov in sv. maša.

9. maj, četrtek – Gospodov vnebohod, sv. maša ob 17.30.

11. maj, sobota – ob 9.30 spoved prvoobhajancev in njihovih staršev.

**Naj svetloba vstajenja ožarja vaše dneve,
naj žarki velikonočne zarje zasijejo v vaših srcih,
naj velikonočna radost osvoji vaša srca.**

**Blagoslovljene velikonočne praznike
vam želimo člani
uredniškega odbora Biser.**

*Odgovorni urednik: Edvard
Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.*

*Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner
Naklada 120 izvodov*